

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektów rozporządzeń wykonawczych do ustawy o podatku akcyzowym - związanych z wejściem w życie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

1. UWAGI WSTĘPNE

Jako organizacja zrzeszająca największych podatników podatku akcyzowego w Polsce, Konfederacja Lewiatan pragnie przedstawić stanowisko wobec projektów odnoszących się do kluczowych dla Firm Członkowskich naszej organizacji, tj. zagadnień prawnych związanych z pakietem opublikowanych projektów rozporządzeń wykonawczych.

Jednocześnie jednak pragniemy zwrócić uwagę, iż z perspektywy objętości przekazanego do konsultacji materiału (łącznie ok. dwudziestu obszernych projektów rozporządzeń) oraz liczby zaproponowanych przez Ministerstwo Finansów modyfikacji obecnie obowiązujących regulacji – wyznaczony zaledwie kilkudniowy termin na przedstawienie uwag był zdecydowanie zbyt krótki dla pełnej analizy i kompleksowego przedstawienia naszych postulatów.

Ze zdziwieniem również odbieramy fakt wprowadzenia do obecnie opublikowanych projektów tak daleko idących zmian względem projektów rozporządzeń załączonych do sprawnie procedowanego w Parlamencie RP projektu nowelizacji (Druku Sejmowego nr 3522), który nie różnił się istotnie od ostatecznie uchwalonej nowelizacji, tj. ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. , poz. 1479).

Nie są dla nas również czytelne powody, dla których mimo upływającego terminu wyznaczonego przez Ministerstwo Finansów na zgłaszanie uwag wobec opublikowanych projektów, w dalszym ciągu nie są znane nawet wstępne wersje projektów pozostałych kluczowych rozporządzeń – tj. przede wszystkim projektów w sprawie:

- ✓ ewidencji prowadzonej przez podmioty prowadzące składy podatkowe;
- ✓ ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy.

Bez możliwości zapoznania się z intencjami MF odnośnie zasad przyszłego ewidencjonowania czynności przekładających się na późniejsze rozliczenia akcyzowe, trudno jest stwierdzić, czy przedstawiane w niniejszym piśmie uwagi powinny zostać poszerzone lub zmodyfikowane. Na ten moment jednak taka możliwość nie istnieje.

Dlatego też mamy nadzieję, że zgodnie z dotychczasową praktyką, Ministerstwo Finansów po zebraniu uwag do projektów z poszczególnych źródeł (zarówno w ramach konsultacji społecznych jak i uzgodnień międzyresortowych) – opublikuje również pozostałe spośród oczekiwanych projektów oraz zorganizuje oczekiwaną przez podatników konferencję uzgodnieniową – umożliwiając wzięcie w niej udziału poszczególnym zainteresowanym, w tym przedstawicielom Konfederacji Lewiatan.

W imieniu naszej organizacji, wskazujemy na konieczność zorganizowania takiej konferencji, deklarując gotowość i chęć wzięcia w niej udziału.

2. KLUCZOWE MODYFIKACJE PROJEKTÓW ROZP. AKCYZOWYCH

2.1. Wymóg legalizacji zbiorników dla wyrobów niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (olejów smarowych).

Z treści opublikowanego projektu z dnia 26 października 2015 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz prowadzenia składu podatkowego (dalej: „Projekt rozp. MF w/s miejsca odbioru i składów podatkowych”) - zdaje się wynikać intencja wprowadzenia obowiązku legalizacji zbiorników dla magazynowania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tzw. olejów smarowych (wyrobów niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa).

Zgodnie z § 4 Projektu rozp. MF w/s miejsca odbioru i składów podatkowych:

2. W składach podatkowych, w których prowadzona jest działalność polegająca na produkcji wyrobów akcyzowych, magazynowanie gotowych wyrobów energetycznych:

1) określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i procedurą zawieszenia poboru akcyzy,

2) o których mowa w art. 47a ustawy

- odbywa się w zbiornikach, które podlegają prawnej kontroli metrologicznej, na podstawie odrębnych przepisów; za zbiorniki służące do magazynowania gotowych wyrobów energetycznych uznawane są zbiorniki, w których magazynowane są wyroby w takim stopniu przetworzenia, w którym mogą być wyprowadzane ze składu podatkowego do odbiorcy nawet, jeśli ich część zostanie wykorzystana w procesach produkcyjnych w składzie podatkowym.

Jednocześnie art. 47a ustawy (w znowelizowanym brzmieniu) odnosi się ogólnie do wyrobów energetycznych (a więc również do olejów smarowych – zgodnie z definicją z art. 86 ust. 1 ustawy).

Oznacza to, iż w świetle obecnego brzmienia projektu, można doszukać się bezwzględnego obowiązku magazynowania również olejów smarowych w zbiornikach posiadających legalizację dla możliwości stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Pragniemy zatem zwrócić uwagę, iż brzmienie przedstawionego projektu istotnie odbiega od wcześniejszych deklaracji Ministerstwa Finansów oraz może mieć bardzo dotkliwe skutki dla całej branży olejowej. Dotychczas w toku prac zarówno nad założeniami do nowelizacji jak i nad samą nowelizacją ustawy, Ministerstwo Finansów konsekwentnie potwierdzało, iż podmioty prowadzące składy podatkowe z branży olejowej nie będą zobligowane do legalizowania posiadanych zbiorników magazynowych.

Świadczy o tym chociażby treść uzasadnienia do nowelizacji, w którym w wyniku postulatów przedstawianych w toku konsultacji społecznych, projektodawcy wprost wskazali na możliwość magazynowania olejów smarowych w zbiornikach nielegalizowanych, czego skutkiem miał być jedynie brak możliwości stosowania zwolnienia z akcyzy w odniesieniu do powstających strat (ubytków takich wyrobów). W uzasadnieniu do nowelizowanej definicji ubytków (zmiana art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. d) oraz e) - Druk Sejmowy z dnia 17 czerwca 2015 r., nr 3522 - Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych):

- *„Objęcie wymienionych wyrobów akcyzowych definicją ubytków wiąże się z możliwością zwolnienia od akcyzy tych ubytków, które będą mieściły się granicach określonych norm. W takim przypadku ilość wyrobów będzie musiała być jednak określona przy pomocy zalegalizowanych przyrządów pomiarowych. Zatem aby skorzystać ze zwolnienia od akcyzy ubytków powstałych w trakcie magazynowania, podatnik będzie musiał, co do zasady, magazynować ww. wyroby w zalegalizowanych zbiornikach. **W przypadku magazynowania wyrobów w niezalegalizowanych zbiornikach i braku możliwości ustalenia rzeczywistych strat przy pomocy innych zalegalizowanych przyrządów pomiarowych – ubytki ww. wyrobów powstałe w trakcie magazynowania będą w całości opodatkowane.**” (str. 7 uzasadnienia).*

Potwierdzało to również samo Ministerstwo Finansów, które w podsumowaniu raportu z konsultacji społecznych, w odniesieniu do uwag dotyczących odstąpienia od obowiązku legalizacji zbiorników dla olejów smarowych wskazywało:

- *„**Uwaga uwzględniona** - Uzasadnienie projektu zostanie zmienione w taki sposób aby nie wskazywało na konieczność zalegalizowania zbiorników, ale na fakultatywność tego zalegalizowania. Jednocześnie w uzasadnieniu dodane zostanie wyjaśnienie, że zbiorniki, w których magazynowane będą zgodnie z art. 47a ust. 3 ustawy wyroby akcyzowe o różnych statusach akcyzowych – obligatoryjnie będą musiały zostać zalegalizowane. Konieczność zalegalizowania tych zbiorników spowodowana jest tym, że jednym z warunków wspólnego magazynowania w jednym zbiorniku wyrobów o różnych statusach jest proporcjonalne rozliczanie ubytków i innych strat magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów.” (str. 189 Uzasadnienia).*

Powyższe było również spójne z treścią przedłożonego wspólnie z Drukiem Sejmowym nr 3522 projektem obecnie komentowanego projektu rozporządzenia Ministerstwa Finansów (o analogicznie brzmiącym tytule).

W projekcie tym wprost przewidziano regulację zezwalającą na magazynowanie olejów smarowych (tj. wyrobów energetycznych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa) w zbiornikach nie posiadających legalizacji.

Zgodnie z § 7 wspomnianego projektu:

- *„Wyroby energetyczne niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa oraz wyroby energetyczne określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, mogą być magazynowane w zbiornikach, które nie posiadają dowodów legalizacji – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r.”*

przy czym w uzasadnieniu do tej regulacji również stwierdzono, iż:

- *„Jednocześnie przewidziano przepis przejściowy, zgodnie z którym wyroby energetyczne niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa oraz wyroby energetyczne określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, mogą być magazynowane w zbiornikach, które nie posiadają dowodów legalizacji – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2016 r.”*

Dlatego też z zaskoczeniem i niepokojem odbieramy tak istotną zmianę stanowiska Ministerstwa Finansów w kluczowej dla naszej branży kwestii. Pragniemy jeszcze raz podkreślić, iż obecnie w większości przypadków składów podatkowych, w których prowadzona jest produkcja olejów smarowych bądź to w ogóle nie ma technicznej możliwości zalegalizowania zbiorników magazynowych, bądź wiązałoby się to z koniecznością ponoszenia istotnych, wielomilionowych, nakładów finansowych na ich modernizację.

Dlatego też apelujemy o zmianę powyższego zapisu projektu, w sposób który umożliwiłby dalsze funkcjonowanie składów podatkowych branży olejowej, bez konieczności legalizacji zbiorników magazynowych. W naszej ocenie najprostszym rozwiązaniem, które wykluczyłoby wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie byłoby **doprecyzowanie § 4 ust. 2 pkt 2 Projektu rozp. MF w/s miejsca odbioru i składów podatkowych poprzez odniesienie omawianego wymogu nie do całego art. 47a nowelizacji, ale wyłącznie do ust. 3 tego przepisu dotyczącego magazynowania w jednym zbiorniku wyrobów o różnych statusach akcyzowych (objętych różnymi procedurami akcyzowymi).**

Postulujemy zatem, aby § 4 ust. 2 pkt 2 ostatecznej wersji rozporządzenia miał następującą treść:

2. W składach podatkowych, w których prowadzona jest działalność polegająca na produkcji wyrobów akcyzowych, magazynowanie gotowych wyrobów energetycznych:

1) określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i procedurą zawieszenia poboru akcyzy,

2) o których mowa w art. 47a ust. 3 ustawy

- odbywa się w zbiornikach, które podlegają prawnej kontroli metrologicznej, na podstawie odrębnych przepisów; za zbiorniki służące do magazynowania gotowych wyrobów energetycznych uznawane są zbiorniki, w których magazynowane są wyroby w takim stopniu przetworzenia, w którym mogą być wyprowadzane ze składu podatkowego do odbiorcy nawet, jeśli ich część zostanie wykorzystana w procesach produkcyjnych w składzie podatkowym.

2.2. Likwidacja zwolnienia dla olejów o kodzie CN 2710 1941 wykorzystywanych do celów olejów elektroizolacyjno-transformatorowych oraz procesowych – technologicznych.

W projekcie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (dalej: „Projekt rozp. MF w/s zwolnień”) proponuje się likwidację zwolnienia z obecnego § 6 pkt 3, tj. zwolnienia z akcyzy dla oleju o klasyfikacji CN 2710 1941 wykorzystywanego do celów olejów elektroizolacyjno-transformatorowych oraz procesowych – technologicznych. Jak wynika z uzasadnienia projektu, powodem za taką zmianą mają być rzekome nieprawidłowości w zakresie stosowania przedmiotowego zwolnienia, mogące skutkować uszczupleniami w podatku akcyzowym od oleju napędowego.

Pragniemy zauważyć, że obecnie stosowanie tego zwolnienia jest obwarowane spełnieniem szeregu warunków, wskazanych w art. 32 ust. 3 pkt 1-3, 8 i 9 oraz art. 32 ust. 5 – 13 ustawy o podatku akcyzowym.

Zwolnienie ma zastosowanie w sytuacji dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego lub do podmiotu pośredniczącego, lub dostarczenia od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający, lub zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.

Dodatkowo przy sprzedaży tych wyrobów konieczne jest spełnienie dalszych warunków jak objęcie wyrobów zabezpieczeniem akcyzowym, dołączenie dokumentu dostawy,

prorowadzenie ewidencji przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

W związku z powyższym, znany jest więc organom podatkowym zarówno krąg podmiotów, do których mogą być przemieszczane przedmiotowe oleje w procedurze zwolnienia od podatku akcyzowego, zapewniona jest pełna weryfikacja tych podmiotów z uwagi na konieczność wystawiania dokumentów dostawy (zestawienia tych dokumentów są przekazywane do właściwego naczelnika urzędu celnego) jak również zabezpieczony jest interes fiskalny Państwa z uwagi na obowiązek złożenia zabezpieczenia akcyzowego w sytuacji przemieszczenia tych wyrobów. Niezrozumiała jest więc dla całej branży wskazana przez Ministerstwo Finansów teza o nieprawidłowościach w zakresie stosowania przedmiotowego zwolnienia, w sytuacji kiedy zapewniona jest pełna kontrola Służby Celnej w obrocie tymi wyrobami.

W uzasadnieniu wskazuje się też, jakoby do przedmiotowych celów (elektroizolacyjno-transformatorowych oraz procesowych-technologicznych) mogły być wykorzystywane inne wyroby energetyczne np. oleje smarowe.

Pragniemy wskazać, że produkcja olejów klasyfikowanych do kodu CN 2710 1941 następuje w oparciu o oleje otrzymywane z niskowrzących frakcji ropy naftowej. Oleje te nie stanowią oddzielnej grupy olejów ze względu na przeznaczenie, są uzupełnieniem oferty różnego typu olejów smarowych wytwarzanych w oparciu o wysokowrzące i głęboko rafinowane frakcje ropy naftowej. Dzięki zastosowaniu do produkcji tych olejów frakcji o niskiej lepkości, wrzących w zakresie 180 - 350 st. C można uzyskać parametry niemożliwe do uzyskania przy zastosowaniu typowych olejów smarowych. Zastosowanie produktów o niskiej lepkości, dobrych parametrach nisko temperaturowych wynika głównie z warunków eksploatacji i konstrukcji urządzeń, w których pracują. Oleje stosowane do mycia, konserwacji czy obróbki np. honowania elementów - muszą odznaczać się dobrą odparowalnością, co w przypadku typowych olejów smarowych nie jest możliwe do uzyskania.

W przypadku olejów, pracujących w skrajnie różnych, ekstremalnych warunkach temperaturowych (od bardzo wysokich do bardzo niskich) konieczne jest zastosowanie oleju o niskiej lepkości i wysokim wskaźniku dzięki czemu olej w niewielkim stopniu zmienia swoją lepkość w szerokim zakresie temperatur. Można to uzyskać poprzez zastosowanie niskolepkiego oleju o zakresie destylacji około 180-250 st.C i odpowiednich dodatków modyfikujących wskaźnik lepkości. Oleje o wyższej lepkości nie sprawdzą się w warunkach bardzo niskich temperatur pracy. Również w przypadku olejów stosowanych w lotnictwie w instalacjach hydraulicznych, zespołach amortyzacyjnych i tłumikach hydraulicznych statków powietrznych

uzyskanie odpowiednich parametrów niskotemperaturowych możliwe jest jedynie dzięki zastosowaniu olejów o niskiej lepkości.

Tym samym nie ma pod względem technologicznym możliwości zastąpienia olejów o klasyfikacji CN 2710 1941 pracujących w skrajnie różnych, ekstremalnych warunkach temperaturowych (od bardzo wysokich do bardzo niskich) typowymi olejami smarowymi.

Jednocześnie ze względu na specyficzne własności, przeznaczenie i sposób produkcji - oleje o klasyfikacji CN 2710 1941 o niskiej lepkości mają dość wysoki koszt produkcji, gdzie średnia cena sprzedaży litra gotowego produktu kształtuje się na poziomie 4,80 zł., co jednocześnie wyklucza je jako źródło ewentualnego zastosowania jako paliwo.

Mając na uwadze powyższe, zdecydowanie opowiadamy się przeciw likwidacji powyższego zwolnienia, jako zmianie nieuzasadnionej zarówno prawnie, jak i z technologicznego punktu widzenia.

Jednocześnie pragniemy wskazać, iż w według posiadanych przez nas informacji, przeznaczenie olejów o klasyfikacji CN 2710 1941 do celów elektroizolacyjno-transformatorowych oraz procesowych–technologicznych może budzić wątpliwości interpretacyjne z uwagi na fakt, iż wskazane powyżej cele nie posiadają legalnej definicji z przepisach prawa podatkowego.

Proponujemy więc wprowadzenie w § 6 pkt 3 rozporządzenia zwolnienia dla tych olejów, w brzmieniu:

„Zwalnia się od akcyzy oleje o klasyfikacji CN 27101941, przeznaczone do wykorzystania do celów innych niż napędowe lub opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, albo jako oleje do silników albo do produkcji paliw silnikowych, olejów opałowych, dodatków lub domieszek do paliw silnikowych lub olejów do silników, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 3 pkt 1-3 i 6-9 ustawy”.

lub alternatywnie utrzymanie tego zwolnienia w brzmieniu obecnie obowiązującym.

Końcowo pragniemy wskazać, iż tożsame argumenty uzasadniają odstąpienie od zmian:

- przewidzianej w § 27 ust. 5 projektu z dnia 26 października 2015 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych (dalej: „Projekt rozp. MF w/s kontroli”), który przewiduje, iż:

W przypadku wykorzystywania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oleju napędowego oznaczonego kodem 2710 19 41 na cele olejów elektroizolacyjnych –

transformatorowych oraz olejów procesowych – technologicznych, podmiot przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na dzień przed planowanym wykorzystaniem oleju, pisemną informację o terminie jego wykorzystania podając datę i godzinę.

oraz

- przewidzianej w § 37 ust. 3 Projektu rozp. MF w/s kontroli, w świetle którego:

Przy przemieszczaniu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 41, ze składu podatkowego do podmiotu uprawnionego do zwolnienia od akcyzy w związku z wykorzystywaniem tego oleju na cele olejów elektroizolacyjnych – transformatorowych oraz olejów procesowych – technologicznych przepisy § 31 i 34 stosuje się odpowiednio.

2.3. Normy ubytków dla wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie – w wysokości zgodnej z wcześniejszymi deklaracjami Ministerstwa Finansów.

W toku konsultacji społecznych nad oczekującą na wejście w życie nowelizacją ustawy akcyzowej, Ministerstwo Finansów deklarowało, iż objęciu definicją ubytków z ustawy o podatku akcyzowym (nowe lit. d) oraz e) do art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o podatku akcyzowym w brzmieniu nadanym nowelizacją), w odniesieniu zarówno do:

- wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, ale opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa; oraz
- wyrobów określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy

zostaną ustalone normy dopuszczalnych ubytków na poziomie **nie niższym niż 1%**.

Stanowisko przedstawicieli Ministerstwa Finansów potwierdzało tym samym ustalenia konsultacji z organizacjami branżowymi, które wskazywały, iż określenie dla wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy ze stawką 0 zł, wyższych norm ubytków niż właściwe dla olejów ciężkich jest uzasadnione specyfiką działalności podmiotów oraz charakterystyką wyrobów objętych stawką 0 zł. Na poparcie stanowiska branży, przedłożono dokumentację uzasadniającą określony poziom występujących ubytków naturalnych przedmiotowych wyrobów, a w szczególności przedstawiono dane określające, w ujęciu historycznym, ubytki naturalne powstające w związku z obrotem wyrobami ze stawką akcyzy 0 zł. W trakcie tych konsultacji Ministerstwo Finansów potwierdzało, iż normy ubytków wyrobów akcyzowych ze stawką 0 zł będą wynosić 1% ilości wysłanej niezależnie od środka transportu.

Biorąc pod uwagę powyższe, całkowicie zaskakujące i równie niepokojące jest odejście Ministerstwa Finansów od wcześniejszych deklaracji i propozycji, aby:

- w projekcie rozporządzenia z dnia 20 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych (dalej: „**projekt rozp. w/s norm**”) oraz
- w projekcie rozporządzenia z dnia 20 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie maksymalnych norm ubytków dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych (dalej: „**Projekt rozp. MF w/s maksymalnych norm**”)

proponuje się, aby zarówno maksymalne normy dopuszczalnych ubytków jak i normy ubytków wynikające bezpośrednio z rozporządzenia wykonawczego (dla przetadunku, magazynowania, wydania oraz przemieszczania) dla obu powyższych kategorii wyrobów, określone i ustalane były na poziomie odpowiadającym normom dla olejów ciężkich (o kodach CN od 2710 1931 do 2710 1969), a więc wbrew wcześniejszym deklaracjom MF, na poziomie znacznie niższym niż 1%.

Mając na uwadze, iż akceptacja obecnych propozycji MF w sposób nieunikniony powodowałaby obciążenie akcyzą wyrobów, które zgodnie z istotą ich przeznaczenia oraz z założeniami systemu akcyzy podatkowi temu podlegać nie powinny – postulujemy zmianę obu powyższych projektów, w kierunku zgodnym z wcześniejszymi deklaracjami przedstawicieli resortu.

W szczególności postulujemy, aby:

- w Projekcie rozp. MF w/s norm – normy ubytków wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, ale opodatkowanych zerową stawką akcyzy powstające w czasie ich przemieszczania określone zostały na poziomie 1% ilości wysłanej, niezależnie od środka transportu (tj. zgodnie ze wcześniejszymi ustaleniami z Ministerstwem Finansów).
Podkreślamy również, że w odniesieniu do pozostałych rodzajów określanych norm (tj. odpowiednio dla przyjęcia z § 2, przetadunku z § 3, magazynowania z § 4 oraz wydania z § 5) powinny odpowiadać normom dla olejów lekkich, a więc dla pkt 1 w poszczególnych §, a nie dla olejów ciężkich. Wynika to specyfiki wyrobów objętych zerową stawką akcyzy, których charakterystyka bliższa jest olejom lekkim.
Podobne normy powinna dotyczyć wyrobów niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy akcyzowej, ale opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. Jednocześnie postulujemy, aby:
- w Projekcie rozp. MF w/s maksymalnych norm – ubytki wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, powstałe w trakcie przemieszczania również w inny sposób niż rurociągiem przesyłowym (np. przy zastosowaniu cystern

samochodowych lub kolejowych) mogły być rozliczane za okresy roczne – podobnie jak w przypadku paliw, które w związku z przyjęciem do magazynu, magazynowaniem, przeładunkiem w składzie podatkowym, wydaniem z magazynu i przemieszczeniem rurociągiem przesyłowym, rozlicza się narastająco za okresy roczne.

Mechanizmem właściwym dla potrzeb rozliczania wskazanych powyżej ubytków powinien być mechanizm analogiczny do stosowanego w odniesieniu do alkoholu etylowego, gdzie wyroby rozlicza się narastająco za okresy kwartalne odpowiednio dla wszystkich przesyłek, zrealizowanych do danego kontrahenta (przy czym ze względu na specyfikę omawianych wyrobów oraz celem spójności z pozostałymi normami – dla okresów rocznych, a nie kwartalnych).

2.4. Odstąpienie od obowiązku powiadamiania o zamiarze wysyłki wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Zgodnie z § 37 ust. 2 projektu z dnia 26 października 2015 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych (dalej: „projekt rozp. MF w/s kontroli”) – proponuje się wprowadzenie obowiązku informowania, jeszcze przed dniem dokonania wysyłki, właściwego naczelnika urzędu celnego o planowanej wysyłce wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy w poz. 19-23, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, również w odniesieniu do przemieszczeń realizowanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Jednocześnie nie wprowadzono, analogicznego do § 34 ust. 5 tego projektu wyłączenia powyższego obowiązku dla wysyłek realizowanych za dokumentem dostawy.

Pragniemy zwrócić uwagę, iż specyfika obrotu wyrobami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy, a objętymi zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie (m.in. bardzo częste wysyłki małych ilości wyrobów, podczas gdy zamówienia na dostawy tego rodzaju wyrobów muszą być zrealizowane w dniu złożenia zamówienia) oznacza, iż **wprowadzenie proponowanego przez MF obowiązku sparaliżuje omawianą działalność.**

Dlatego też postulujemy w pierwszej kolejności odstąpienie przez Ministerstwo Finansów od wprowadzenia powyższego obowiązku.

Gdyby natomiast z jakichkolwiek powodów, Ministerstwo Finansów opowiadało się za podtrzymaniem krytykowanego mechanizmu, wówczas pragniemy również zwrócić uwagę na możliwości choćby ograniczenia zakresu jego stosowania, a tym samym stopnia uciążliwości tego obowiązku dla podatników.

(i)

I tak zwracamy uwagę, iż wchodzący w życie od dnia 1 stycznia 2016 r. nowy art. 89 ust. 2 pkt 8 ustawy o podatku akcyzowym, wyłącza z konieczności dopełniania obowiązków formalnych (m.in. stosowania dokumentu dostawy) dla zastosowania zerowej stawki akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie – o ile znajdują się one w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub o wadze do 5 kg.

W naszej ocenie powyższe powinno zostać również odzwierciedlone w treści projektu rozp. Ministerstwa Finansów w/s kontroli, tj. z obowiązku powiadamiania o planowanych wysyłkach z jednodniowym wyprzedzeniem powinny zostać wyłączone przynajmniej wyroby w takich opakowaniach, jako niepowodujące praktycznych ryzyk dla budżetu.

(ii)

Jednocześnie przypominamy, iż w toku konsultacji nad założeniami do projektu nowelizacji nasza branża zgłaszała Ministerstwu Finansów uwagę, dotyczącą modyfikacji zawiadomień o planowanej wysyłce olejów smarowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w oparciu o tzw. dokumenty handlowe. Wówczas Ministerstwo Finansów wskazało, iż powodem nie uwzględnienia postulatu była konieczność jego pogłębionej analizy po stronie Ministerstwa Finansów oraz zapowiedziało powrót do tego postulatu w toku dalszych prac legislacyjnych. Nie mamy informacji czy takie analizy wewnątrz MF zostały dokonane.

Odnosząc się do celowości ówczesnego postulatu, wskazujemy iż analogiczne rozwiązanie powinno znaleźć zastosowanie również do wysyłek objętych obowiązkiem powiadamiania z jednodniowym wyprzedzeniem na podstawie § 31 Projektu rozp. Ministerstwa Finansów w/s kontroli. Mechanizm taki stanowiłby próbę wyważenia obecnych zamiarów Ministerstwa Finansów z dążeniem do uniknięcia paraliżu działalności wytwórców produktów ropopochodnych, nieprzeznaczonych do celów opałowców ani napędowych.

Dlatego też postulujemy, aby alternatywnie względem obowiązku odstąpienia od wprowadzania § 37 ust. 2 projektu, Ministerstwo Finansów rozważyło uzupełnienie treści § 31 ust. 1 tego projektu o dodatkowe zdanie (w końcowej części jednostki redakcyjnej) o treści:

- **„Powiadomienie uważa się za prawidłowe jeżeli nadwyżka ilości wysłanej nie jest większa niż 15 % ilości wskazanej w powiadomieniu.”**

Powyższe rozwiązanie byłoby zbieżne z obecnym mechanizmem funkcjonującym już w systemie EMCS.PL.

Pragniemy bowiem wskazać, iż przy walidacji komunikatu PL814 i PL815, w zakresie ilości wysyłanych wyrobów akcyzowych, w sytuacji gdy podmiot zdecyduje się na przesłanie

powiadomienia o planowanej wysyłce, a analiza ryzyka wykaże, że przemieszczenie powinno być skontrolowane, wówczas po dokonaniu kontroli lub upłygnięciu czasu, który był wskazany w powiadomieniu jako data planowanej wysyłki, podmiot przesyła projekt e-AD (komunikat PL 815).

Projekt ten nie jest już poddawany analizie ryzyka, lecz jest sprawdzana zgodność danych zawartych w projekcie z tym z komunikatu PL 814. Jeżeli różnica w ilościach wyrobów wskazanej w obu komunikatach nie przekracza 15%, a wyniki kontroli są pozytywne, projekt e-AD jest walidowany i podmiot otrzymuje komunikat IE 801.

Podobnie zatem, aby uniknąć sytuacji kiedy przy wysyłkach luzem (np. cysternami samochodowymi), z uwagi na sposób ładowania i ważenia i brak możliwości precyzyjnego załadowania ilości wskazanej w przesyłanym dzień wcześniej powiadomieniu – może dojść do niewielkich różnic pomiarowych, na które podatnik nie ma realnego wpływu (np. cysterna o ładowności 25 000 kg jest przeważona choćby o 20 kg w stosunku do ilości zgłoszonej).

Brak jest wówczas racjonalnego uzasadnienia dla „spompowania nadwyżki” – a do takich sytuacji będzie dochodziło w obecnej wersji proponowanych zapisów (prowadzący skład nie będą chcieli podejmować ryzyka zarzutu wyprowadzenia ze składów wyrobów akcyzowych bez dokonanego zgłoszenia).

Podobnie zatem jak w rozwiązaniach funkcjonujących w systemie EMCS.PL – tak i przy wysyłkach wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy akcyzowej, a opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie – zawiadomienie dokonane przez wysyłającego powinno być uznane za prawidłowe, o ile odchylenie wynikające z dokonanego pomiaru nie przekracza 15% względem ilości ujętej w powiadomieniu.

(iii)

Końcowo wreszcie, gdyby Ministerstwo Finansów nie było skłonne przystać na żadną z powyższych propozycji pragniemy zasygnalizować zasadność wprowadzenia w odniesieniu do planowanych wysyłek wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie – chociażby mechanizmu analogicznego do obowiązujących powiadomień o planowanych procesach produkcyjnych wyrobów energetycznych odbywających się w systemie ciągłym (obecny § 32 rozp. MF w/s kontroli).

Takie rozwiązanie mogłoby mieć charakter powiadomienia okresowego o łącznej ilości planowanych do wysyłek wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2, a opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, wraz z późniejszą łączną informacją o ilościach faktycznie wysłanych. W naszej ocenie wystarczającym wydaje się tutaj

zarówno powiadomienie okresowe jak i późniejsze rozliczenie w odniesieniu do okresu rocznego.

3. POZOSTAŁE UWAGI DO PROJEKTÓW ROZP. AKCYZOWYCH O CHARAKTERZE MERYTORYCZNYM

3.1. Uwagi do projektu z dnia 21 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego - odstąpienie od obowiązku przedkładania naczelnikowi urzędu celnego oryginału zwolnienia celem naniesienia adnotacji o przedłużeniu terminu jego stosowania

Zgodnie z projektowanym § 4 ust. 3 projektu z dnia 21 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (dalej: „Projekt rozp. MF w/s zwolnienia z zabezpieczenia”):

w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 5a ustawy:

[a więc w przypadku złożenia przez podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego wniosku o przedłużenie tego zwolnienia, nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu, na jaki zwolnienie zostało udzielone, zwolnienie to stosuje się do dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawie przedłużenia albo odmowy przedłużenia zwolnienia, nie dłużej jednak niż przez 90 dni od dnia, w którym upływa termin, na jaki zwolnienie zostało udzielone]

jeżeli decyzja w sprawie przedłużenia lub odmowy przedłużenia zwolnienia nie zostanie doręczona podmiotowi przed upływem terminu ważności tego zwolnienia, podmiot, któremu zostało udzielone to zwolnienie, przedkłada właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oryginał zwolnienia celem naniesienia adnotacji i przedłużeniu terminu jego stosowania.

Postulujemy odstąpienie od wprowadzenia powyższego obowiązku. Przepis ten jest całkowicie zbędny i niepotrzebnie zwiększa formalizm organów podatkowych i obowiązki podatników. Pragniemy zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 64 ust. 5a ustawy o podatku akcyzowym, w opisanej sytuacji przedłużenie obowiązywania zwolnienia z zabezpieczenia będzie miało miejsce „z mocy prawa” – ustawa nie wymaga tutaj żadnego aktu administracyjnego od organu. Jednocześnie, zarówno każdy podatnik składający wniosek o przedłużenie zwolnienia będzie wiedział o upływie tego terminu – jak i sam Naczelnik, również powinien mieć świadomość upływającego terminu do wydania ewentualnej decyzji w sprawie.

Podobnie zatem, jak w przypadku innych konstrukcji dotyczących mocy ochronnej bezczynności organów (np. milczącej interpretacji indywidualnej przewidzianej w Ordynacji podatkowej) – również tutaj nie powinno się wywodzić z bezczynności organu dodatkowych obowiązków dla wnioskującego (tym bardziej, że robi to z wystarczającym wyprzedzeniem dla reakcji organu).

Dodatkowo należy wskazać, iż wprowadzenie takiego obowiązku może powodować niepotrzebne wątpliwości odnośnie skutków braku przedłożenia oryginału decyzji przyznającej zwolnienie do dokonania adnotacji przez organ oraz terminu dla takiego przedłożenia. Jeżeli już zgodzić się, że fakt bezczynności powinien zostać w jakikolwiek sposób udokumentowany – obowiązek taki powinien spoczywać wyłącznie na organie, a brzmienie wprowadzanego przepisu nie powinno pozostawiać najmniejszej wątpliwości, iż wydanie np. postanowienia przez Naczelnika nie ma żadnego wpływu na fakt dalszego obowiązywania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

3.2. Uwagi do projektu z dnia 21 października 2015 r. w sprawie dokumentu dostawy, warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz środków skażających alkohol etylowy.

3.2.1. Doprecyzowanie przypadków zwrotów wyrobów akcyzowych do składów podatkowych oraz umożliwienie zmiany miejsca dostawy wyrobów dostarczanych w oparciu o dokumenty dostawy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 projektu z dnia 21 października 2015 r. w sprawie dokumentu dostawy, warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz środków skażających alkohol etylowy (dalej: „**Projekt rozp. MF w/s dokumentu dostawy**”):

§ 2. 1. Dokument dostawy jest wystawiany przez:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy - w przypadku:

*a) dostarczania wyrobów zwolnionych **z jego składu podatkowego** na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego lub podmiotu zużywającego,*

*b) zwrotu wyrobów zwolnionych przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający **do jego składu podatkowego**;*

Ponieważ znane są przypadki nieuzasadnionego interpretowania tego przepisów w sposób zawężający możliwość zwrotu wyrobów akcyzowych wyłącznie do składu podatkowego, z którego zostały one wyprowadzone (z wyłączeniem możliwości zwrotu do innych składów podatkowych prowadzonych przez tego samego operatora), proponuje się doprecyzowanie brzmienia cytowanego regulacji, w sposób eliminujący powyższe wątpliwości, tj. nadanie jej następującej treści:

§ 2. 1. Dokument dostawy jest wystawiany przez:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy - w przypadku:

a) dostarczania wyrobów zwolnionych z jego składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego lub podmiotu zużywającego,

b) zwrotu wyrobów zwolnionych przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego, z którego zostały wyprowadzone lub do innego składu prowadzonego przez ten podmiot.

Niezależnie od powyższego, wskazane byłoby rozważenie możliwości wprowadzenia do treści rozp. MF w/s dokumentu dostawy - wprowadzenia mechanizmu umożliwiającego zmianę miejsca przeznaczenia wyrobów zwolnionych z podatku akcyzowego.

Podobnie bowiem jak w przypadku dostaw wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, również przy dostawach wyrobów zwolnionych z akcyzy ze względu na przeznaczenie (np. do portów lotniczych czy statków morskich, gdzie możliwość odbiorów paliw uzależniona jest m. in. od warunków atmosferycznych – niemożność odbioru w pierwotnie wskazanej lokalizacji skutkuje koniecznością zwrotu paliwa do składu podatkowego, podczas gdy może okazać się ekonomicznie uzasadnione dostarczenie go do innej lokalizacji, bliższej niż skład podatkowy – np. do innego podmiotu zużywającego).

W sytuacji, kiedy stosowne dokumenty oraz zapisy będą podlegały weryfikacji właściwym organów podatkowych, podobnie jak w przypadku zmian miejsca dostawy wyrobów przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy - nie powinno być obaw Ministerstwa Finansów dotyczących kwestii nadużyć.

Dlatego też postulujemy wprowadzenie takiego mechanizmu do treści rozp. MF w/s dokumentu dostawy.

3.2.2. Doprecyzowanie uzasadnienia w zakresie brzmienia § 2 ust. 2 pkt 1 projektu

W § 2 ust. 2 pkt 1 Projektu rozp. MF w/s dokumentu dostawy dla tożsamej czynności stosowane są dwa różne pojęcia („dostarczania” oraz „przemieszczania” wyrobów akcyzowych). Zarówno z konstrukcji przepisu, jak i jego celu wynika, iż oba określenia mają to samo znaczenie. W celu uniknięcia wątpliwości (np. co do statusu odbiorcy „przemieszczanych” vs. „dostarczanych” wyrobów) wskazane byłoby potwierdzenie powyższego w treści uzasadnienia do projektu (jak rozumiemy rozbieżności pojęciowe stanowią konsekwencję uchwalonej już treści nowelizacji ustawy akcyzowej, przez co zmiana treści samego projektu wydaje się utrudniona).

3.2.3. Doprecyzowanie uzasadnienia w zakresie brzmienia § 2 ust. 3 pkt 1 lit. a) projektu

Analogicznie jak w uwadze wyżej, dla podobnych czynności używa się dwóch różnych pojęć, zgodnie z którymi dokument dostawy jest przekazywany („podmiotowi dokonującemu zwrotu wyrobów akcyzowych” – dla § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b) projektu oraz „podmiotowi, od którego wyroby są przemieszczane” – dla § 2 ust. 1 pkt 1 lit. d) projektu). Aby uniknąć wątpliwości, że każdorazowo chodzi o tożsamy podmiot (a nie np. przewoźnika) – proponujemy potwierdzenie powyższego w treści uzasadnienia do ostatecznej wersji rozporządzenia.

3.2.4. Doprecyzowanie § 2 ust. 5 pkt 1 projektu

W treści projektowanego § 2 ust. 5 pkt 1 względem poprzedniej jego wersji – zdecydowano się na skreślenie słowa „powrotnego” („w przypadku wprowadzenia”, a nie „w przypadku powrotnego wprowadzenia”) w hipotezie przepisu, jednak pozostawiono je w dyspozycji omawianej regulacji (gdzie mowa jest o „powrotnym wprowadzeniu do składu”). Jak rozumiemy intencją Ministra Finansów było odstąpienie od stosowania określenia „powrotnego” w treści omawianej regulacji, w celu umożliwienia wprowadzania wyrobów akcyzowych niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego lub do podmiotu zużywającego – również do innych składów podatkowych prowadzonych przez ten sam podmiot.

Dążąc do rozwiania wszelkich wątpliwości w tym zakresie, proponujemy aby regulacji ten nadać ostatecznie następujące brzmienie:

„W przypadku:

1) wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów zwolnionych niedostarczonych ze składu podatkowego tego podmiotu do podmiotu pośredniczącego albo podmiotu zużywającego; albo

2) [...]

- podmiot prowadzący skład podatkowy odnotowuje na drugim egzemplarzu dokumentu dostawy ilość wyrobów zwolnionych albo wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy niedostarczonych do ich odbiorcy, przyczynę niedostarczenia oraz datę wprowadzenia do składu podatkowego tych wyrobów, a następnie dołącza ten egzemplarz do dwóch pozostałych egzemplarzy dokumentu dostawy.”

3.2.5. Uzupełnienie listy substancji skażających alkohol etylowy - § 4 projektu

Konfederacja Lewiatan postuluje również dodanie następujących pozycji w § 4. projektu (środki skażające, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy, oraz ich ilość minimalna na 1 hl alkoholu 100% vol, służące do stosowania zwolnień od akcyzy):

- Alkohol benzyłowy 3 000 ml
- Nipagina (aseptina) 3 000 g
- Alkohol izopropylowy (propan-2-ol) 10 000 ml

Jednocześnie postulujemy, aby zakres stosowania ww. skażalników był przedmiotem odrębnych konsultacji - część Firm Członkowskich zgłosiła bowiem zastosowanie ww. skażalników w produktach innych niż produkty kosmetyczne (w wyrobach medycznych, produktach biobójczych i detergentach). Gdyby w obecnym procesie legislacyjnym nie było możliwości przeprowadzenia dodatkowych konsultacji, postulujemy, aby wszystkie skażalniki dozwolone do stosowania w produktach kosmetycznych były także dozwolone do stosowania w innych grupach produktów, do czasu zebrania stosownych informacji z rynku. Deklarujemy, jako Konfederacja Lewiatan gotowość zebrania takich danych rynkowych.

Przedstawiony przez Ministerstwo Finansów projekt zakłada ograniczenie liczby dostępnych skażalników do jedynie trzech. Zwracamy zatem uwagę Ministerstwa Finansów na fakt, że tak drastyczne ograniczenie nie było dotychczas przedmiotem dyskusji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, w tym zwłaszcza branżą kosmetyczną - a Ministerstwem Finansów.

Trzy skażalniki wskazane powyżej zostały zgłoszone już w konsultacjach jako stosowane obecnie przez firmy członkowskie Konfederacji Lewiatan. Przedsiębiorcy zadeklarowali również potrzebę dalszego stosowania ww. skażalników. Alkohol benzyłowy wymieniony jest obecnie pod pozycją 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z 2013 r. poz. 1108¹, alkohol izopropylowy pod poz. 3, zaś Nipagina pod poz. 14 ww. rozporządzenia.

Trzy proponowane przez Ministerstwo Finansów skażalniki są najszerzej wykorzystywane w sektorze kosmetycznym. Jednak różnorodność receptur produktów kosmetycznych wymaga odpowiedniego portfolio dostępnych skażalników. Dwa z proponowanych skażalników zawierają benzoesan denatonium i ze względu na gorzki smak nie nadają się do tych kategorii kosmetyków, które mogą być celowo lub przypadkowo przenoszone w okolice ust.

Ftalan dietylu jest szeroko wykorzystywanym na polskim rynku skażalnikiem. Jednak ze względu na jego negatywne postrzeżenie przez konsumentów nie może być stosowany w każdym

¹ Rozporządzenie Ministra Finansów z 2013 r. poz. 1108 w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skażających alkohol etylowy.

przypadku - część kontrahentów wymaga od producentów na zlecenie zastosowania innych skaźalników.

Wycofanie wszystkich skaźalników poza trzema wymienionymi przez Ministerstwo Finansów będzie skutkowało koniecznością stosowania czystego etanolu i odprowadzeniem podatku akcyzowego. Dla firm sektora kosmetycznego taka decyzja znacząco podniesie koszty wytwarzania produktów. Z drugiej zaś strony skala potencjalnych dochód do budżetu państwa będzie nieznaczną, co tym bardziej poddaje w wątpliwość celowość wprowadzenia takich ograniczeń prawnych.

Jednocześnie Związek zwraca uwagę, że zakres stosowania skaźalników wymienionych obecnie w rozporządzeniu Ministra Finansów z 2013 r. poz. 1108 nie był dotychczas przedmiotem odrębnych konsultacji. Firmy członkowskie są wytwórcami nie tylko produktów kosmetycznych, ale również innych grup produktów (produktów biobójczych, wyrobów medycznych, detergentów), często na zlecenie innych podmiotów. W niniejszych konsultacjach, część podmiotów zgłosiła zastosowanie ww. skaźalników w produktach innych, niż produkty kosmetyczne (w wyrobach medycznych i produktach biobójczych).

Zwracamy uwagę, że krótki czas na konsultacje niniejszego projektu rozporządzenia, jaki wyznaczyło Ministerstwo Finansów nie pozwala na przeprowadzenie rzetelnych i wyczerpujących konsultacji wśród przedsiębiorców sektora kosmetycznego - ani w zakresie stosowanych aktualnie skaźalników, ani zakresu ich stosowania (grup produktowych).

Można oczekiwać, że z uwagi na właściwości toksyczne lub organoleptyczne inne skaźalniki z obecnie obowiązującej listy (poza proponowanymi przez Ministerstwo i postulowanymi przez branżę kosmetyczną) nie są stosowane w kosmetykach ani nie znajdują się w obszarze przyszłych zainteresowań sektora kosmetycznego oraz sektorów pokrewnych. Postulujemy jednak, aby tak znaczące zmiany, jak ograniczenie listy dostępnych skaźalników były przedmiotem odrębnych konsultacji, z wystarczającym terminem na ich przeprowadzenie.

Przypominamy jednocześnie, że zgodnie z informacjami podawanymi przez sam resort Ministerstwa Finansów w sektorze kosmetycznym (rozumianym jako legalnie działające na polskim rynku przedsiębiorstwa) nie występują nadużycia w zakresie obrotu częściowo skażonym etanolem. Drastyczne ograniczenie listy dostępnych skaźalników utrudni funkcjonowanie szeregu firm, które nigdy nie łamały prawa. Tym samym, proponowane przez Ministerstwo Finansów rozwiązania są nieproporcjonalnym środkiem prawnym i są sprzeczne

z zasadami lepszego stanowienia prawa - istotnym elementem aktualnej polityki Komisji Europejskiej^{2,3}.

W ocenie sektora wprowadzane ograniczenia w zakresie skażania etanolu nie powinny służyć wyłącznie ułatwieniu działań nadzoru celnego, ale powinny zapewniać producentom kosmetyków stabilne warunki wytwarzania bezpiecznych produktów o wysokiej jakości - akceptowanej przez kontrahentów i konsumentów.

Ponadto zwracamy uwagę, że tak krótki czas konsultacji społecznych oraz brak zgody resortu na postulat Konfederacji Lewiatan wydłużenia tego terminu jest precedensowy. W naszej ocenie taki sposób prowadzenia procesu legislacyjnego jest niepokojącym symptomem pogarszającej się jakości dialogu społecznego w zakresie projektów akcyzowych.

3.3. Uwagi do projektu z dnia 23 października 2015 r. w sprawie dokumentacji i procedur związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych.

3.3.1. Doprecyzowanie uzasadnienia projektu w zakresie WDT oraz WNT olejów smarowych.

W projekcie rozporządzenia z dnia 23 października 2015 r. w sprawie dokumentacji i procedur związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych – jedną ze zmian jest wykreślenie całego rozdziału 2 obecnej wersji tego rozporządzenia (tj. rozporządzenia o analogicznym tytule z dnia 23 sierpnia 2010 r.) – co motywowane było wykreśleniem z treści ustawy o podatku akcyzowym art. 43 ust. 1 pkt 4.

Powyższe wpisywało się w kierunek zmian wprowadzanych nowelizacją, a polegających na przenoszeniu zapisów o ewidencjach akcyzowych (w tym ewidencji olejów smarowych) do nowego Działu VIa ustawy i związanym z tym uchylaniem delegacji ustawowych dla aktów wykonawczych dotyczących poszczególnych ewidencji. Niemniej uchylenie art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy skłoniło Ministra Finansów do uchylenia całego rozdziału 2 wspomnianego rozporządzenia, w którym znajdowały się również regulacje dotyczące zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy akcyzowej,

²Trzy instytucje przypominają o obowiązku Wspólnoty, aby tworzyć prawo tylko wtedy, gdy jest to konieczne, zgodnie z Protokołem w sprawie stosowania zasad pomocniczości i **proporcjonalności**. Źródło: Interinstitutional agreement on better law-making (2003/C 321/01)

³Obecna sytuacja gospodarcza wymaga, aby prawodawstwo UE było jeszcze bardziej skuteczne i efektywne w osiągnięciu celów polityki publicznej: wykazywało wyraźną wartość dodaną, przynosiło maksymalne korzyści przy minimalnych kosztach oraz respektowało zasady pomocniczości i **proporcjonalności**. W rezultacie muszą powstać proste, jasne, stabilne i przewidywalne ramy regulacyjne dla przedsiębiorstw, pracowników i obywateli. Źródło: Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego i Komitetu Regionów, EU Regulatory Fitness, COM(2012) 746 final

a opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (w praktyce olejów smarowych) w ramach WNT oraz WDT. Dotychczas nie budziło wątpliwości, iż tego rodzaju przemieszczenia powinny być realizowane w oparciu o tzw. dokumenty handlowe.

Ponieważ zmianie nie uległ art. 41 ust. 4 ustawy, zgodnie z którym jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy omawianych wyrobów – warunki stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy analogiczne jak dla pozostałych wyrobów mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju, **a w przypadku przemieszczania tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest wyłącznie dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD.**

Tym samym wskazane byłoby doprecyzowanie w uzasadnieniu projektu, że mimo uchylecia rozdziału 2 względem dawnej wersji rozporządzenia, **zarówno WNT jak i WDT olejów smarowych w dalszym ciągu powinny być realizowane w oparciu o dokumenty handlowe.**

3.4. Pozostałe uwagi do Projektu rozp. MF w/s kontroli

3.4.1. Doprecyzowanie pojęcia „dokumentacji” - § 2 pkt 1 projektu

W dotychczasowej wersji rozp. MF w/s kontroli (jt. Dz. U. z 2014 r., poz. 349, ze zm.), pod pojęciem dokumentacji z § 2 pkt 1 rozumiano „księgi i pozostałą dokumentację [...]”. W projekcie proponuje się zmianę tej definicji poprzez objęcie nią „ewidencji, ksiąg kontroli oraz pozostałej dokumentacji [...]”.

Ponieważ dotychczasowa definicja, jako odnosząca się ogólnie do „ksiąg” – nawiązywała do „ksiąg podatkowych” w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przez które należy rozumieć księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci – definicja ta obejmowała wszystkie ewidencje i rejestry, do prowadzenia których obowiązały również podmioty podlegające kontroli.

Definicja dokumentacji w zmienianym brzmieniu może natomiast powodować wątpliwości, czy poza ewidencjami (które nie mają odrębnej definicji) oraz księgami kontroli (które są dokumentami określonymi na gruncie rozp. MF w/s kontroli) również i inne dokumenty spełniające wcześniej definicję „ksiąg” mogą podlegać kontroli w oparciu o omawiane rozporządzenie.

W naszej ocenie proponowana modyfikacja jest niezasadna i proponujemy odstąpienie od tej zmiany.

3.4.2. Zakres kontroli (magazynowanie i przeładunek) - § 3 ust. 1 projektu

W § 3 ust. 1 projektu proponuje bezpośrednie poszerzenie zakresu sprawowanej kontroli również o „magazynowanie i przeładunek” wyrobów akcyzowych. Ponieważ dotychczas nie było wątpliwości, iż również na gruncie obowiązujących regulacji czynności magazynowania i przeładunku były objęte zakresem kontroli – tego rodzaju modyfikacje regulacji mogą być postrzegane jako poddające w wątpliwość legalność wcześniejszych kontroli dotyczących magazynowania i przeładunku wyrobów akcyzowych. Dlatego też proponujemy odstąpienie od tej zmiany.

3.4.3. Modyfikacje zasad kontroli obrachunkowej z udziałem kontrolowanego - § 5 projektu

W § 5 projektu proponuje się włączenie kontrolowanego w proces dokonywania kontroli obrachunkowej. Kierunek ten należy uznać za zasadny, w przy czym w naszej ocenie proponowana regulacja wymaga doprecyzowania.

Zgodnie z § 5 ust. 2 projektu:

2. W przypadku gdy na podstawie odrębnych przepisów normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych zostaną ustalone za okresy krótsze niż rok, podmiot ustala rzeczywisty stan zapasów wyrobów akcyzowych na koniec tego okresu.

Jak rozumiemy, intencją powyższej regulacji jest dążenie do dokonywania kontroli obrachunkowej na koniec okresu, dla którego danego podatnika obowiązuje dana norma dopuszczalnych ubytków, tak by nie doszło do sytuacji gdy w okresie objętym obrachunkiem obowiązywały dwie różne normy, co przekłada się na trudności w przyporządkowaniu ewentualnych ubytków do którejś z konkretnych norm.

W związku z powyższym, regulacja ta wymaga dwojakiego rodzaju doprecyzowania.

- Po pierwsze – powinna działać analogicznie w przypadku określania norm bezpośrednio w rozp. MF w/s norm (obecnie pojęcie „ustalania” norm odnosi się do decyzji naczelników urzędów celnych).
- Po drugie – wyjątkiem od powyższej zasady powinna być sytuacja, gdy dochodzi co prawda do ustalenia (lub określenia) nowych norm w trakcie roku, ale wysokość tych norm odpowiada wysokości norm wcześniej obowiązujących danego podatnika.

W § 5 ust. 4 projektu, wyłączenie obowiązku dotyczącego podmiotów magazynujących wyroby energetyczne w zbiornikach nieposiadających dowodów legalizacji powinno odnosić się zarówno do ust. 1 jak i ust. 2 omawianej regulacji. W przeciwnym razie można mieć wątpliwości, czy

obowiązek ten oby nie zaktualizuje się w sytuacji ustalenia lub określenia norm w trakcie trwania okresu rozliczeniowego dla podmiotów magazynujących takie wyroby w nielegalizowanych zbiornikach.

Ponadto, do treści § 5 ust. 5, wskazane byłoby dodanie ostatniego zdania, zgodnie z którym:

W przypadku, gdy mimo powiadomienia o terminie ustalenia rzeczywistego stanu zapasów, przedstawiciele naczelnika urzędu celnego nie stawią się na godzinę rozpoczęcia tych czynności – podmiot może przystąpić do samodzielnego ustalania stanu zapasów wyrobów akcyzowych.

3.5. Uwagi do projektu z dnia 26 października 2015 r. w sprawie zabezpieczeń akcyzowych.

3.5.1. Ustalanie wysokości zabezpieczenia generalnego dla wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie - § 5 ust. 4 pkt 2 projektu.

Zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 2 projektu z dnia 26 października 2015 r. w sprawie zabezpieczeń akcyzowych (dalej: „Projekt rozp. MF w/s zabezpieczeń”):

W przypadku ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w § 3 oraz § 4 do jego kwoty:

- 1) [...]
- 2) *wlicza się największą, w okresie ostatnich 6 miesięcy przed dniem ustalenia wysokości zabezpieczenia generalnego, kwotę powstałego zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał, za miesięczny okres rozliczeniowy, w stosunku do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla których została określona zerowa stawka akcyzy ze względu na przeznaczenie, jeżeli te wyroby zostały **opodatkowane stawką akcyzy inną niż zero.***

Jak rozumiemy, intencją tej regulacji jest, aby w przypadku wyrobów określonych w załączniku nr 2 do ustawy, a opodatkowanych stawką zerową akcyzy ze względu na przeznaczenie – aby w razie ich użycia **do celów napędowych** (co spowoduje powstanie zobowiązania w akcyzie i opłacie paliwowej), aktualizowała się wysokość zabezpieczenia akcyzowego, ze względu na potencjalne ryzyko podobnego wykorzystania tych wyrobów w przyszłości.

Jednak hipoteza tego przepisu, odnosząca się do przypadków opodatkowania tych wyrobów stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, odnosi się do sytuacji przeznaczenia wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy z załącznika nr 2 do ustawy **zarówno do celów napędowych jak i opałowowych** (w obu bowiem przypadkach dojdzie do ich opodatkowania akcyzą, według stawki innej niż zero).

Jak rozumiemy, zgodnie z intencją autorów projektów – powyższe powinno aktualizować się wyłącznie w razie przeznaczenia omawianych wyrobów do celów napędowych (a nie opałowych).

Dlatego też postulujemy doprecyzowanie powyższego zapisu. Przykładowe jego brzmienie mogłoby być następujące:

W przypadku ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w § 3 oraz § 4 do jego kwoty:

- 1) [...]
- 2) *wlicza się największą, w okresie ostatnich 6 miesięcy przed dniem ustalenia wysokości zabezpieczenia generalnego, kwotę powstałego zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał, za miesięczny okres rozliczeniowy, w stosunku do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla których została określona zerowa stawka akcyzy ze względu na przeznaczenie, jeżeli te wyroby zostały wykorzystane do napędu silników spalinowych.*

W braku powyższej zmiany, istnieje ryzyko wywołania skutku obciążenia zabezpieczenia kwotą opłaty paliwowej od wyrobów wykorzystywanych do celów opałowych.

Podobne uwagi należy podnieść wobec treści § 10 ust. 2 projektu, zgodnie z którym:

W przypadku wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla których została określona zerowa stawka akcyzy ze względu na przeznaczenie, obciążenie zabezpieczenia kwotą powstałego zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał, w stosunku do tych wyrobów, odnotowuje się w przypadku opodatkowania tych wyrobów stawką akcyzy inną niż zero.

Również tutaj – bardziej precyzyjne było odniesienie wspomnianych obowiązków nie tyle do opodatkowania tych wyrobów stawką akcyzy inną niż zero, co wykorzystania tych wyrobów do napędu silników spalinowych.

4. UWAGI O CHARAKTERZE TECHNICZNO-REDAKCYJNYM

4.1. Uwagi do projektu z dnia 21 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4.1.1. Doprecyzowanie treści proponowanego § 2 ust. 2 (przesłanki braku obowiązku przedkładania dokumentów)

Zgodnie z projektowanym brzmieniem § 2 ust. 2 projektu rozp. MF w/s zwolnienia z zabezpieczenia, wskazanych w treści rozporządzenia dokumentów nie dołącza się do wniosku

– jeżeli:

- 1) właściwy naczelnik urzędu celnego, do którego składany jest wniosek o udzielenie lub przedłużenie zwolnienia dysponuje tymi dokumentami i dane w nich zawarte są aktualne;
- 2) dane zawarte w dokumentach znajdują się w bazach danych publikowanych i aktualizowanych przez właściwe organy.

Proponujemy doprecyzowanie powyższego brzmienia, tak by jednoznacznie wynikało z niego, iż wystarczające dla braku obowiązku załączania dokumentów jest zaistnienie każdej z dwóch powyższych sytuacji.

4.2. Uwagi do projektu z dnia 21 października 2015 r. w sprawie dokumentu dostawy, warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz środków skażających alkohol etylowy.

4.2.1. Doprecyzowanie zakresu rozporządzenia – referencja do WNT przez zarejestrowanego odbiorcę

W § 1 pkt 1 projektu z dnia 21 października 2015 r. w sprawie dokumentu dostawy, warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz środków skażających alkohol etylowy (dalej: „Projekt rozp. MF w/s dokumentu dostawy”) jak się wydaje omyłkowo pominięto referencję do art. 89 ust. 2 pkt 5 ustawy o podatku akcyzowym (przemieszczenie wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie – od zarejestrowanego odbiorcy do podmiotu zużywającego). Wskazane byłoby uzupełnienie powyższego przepisu.

4.3. Uwagi do projektu z dnia 26 października 2015 r. w sprawie zabezpieczeń akcyzowych

4.3.1. Doprecyzowanie zasad ustalania wysokości zabezpieczenia dla podmiotów prowadzących więcej niż jeden skład podatkowy - § 6 ust. 3 projektu

W naszej ocenie, w treści § 6 ust. 3 Projektu rozp. MF w/s zabezpieczeń akcyzowych omyłkowo odwołano się wyłącznie do § 3 pkt 1 i 2 oraz do § 4 pkt 1 i 2 tego projektu, podczas gdy referencja powinna objąć **również cały § 5 projektu**. Wnosimy o doprecyzowanie tej nieścisłości.

4.3.2. Doprecyzowanie § 9 ust. 11 projektu – błędna referencja

W naszej ocenie, w treści § 9 ust. 11 błędnie przepisano referencję do ust. 5 oraz 6 tej jednostki (tak jest w obecnej wersji tego rozporządzenia). Zgodnie z systematyką nowego projektu referencja powinna dotyczyć ust. 7 oraz 8. Wnosimy o doprecyzowanie tej nieścisłości.

4.3.3. Doprecyzowanie § 10 ust. 2 projektu – błąd redakcyjny

Zwracamy uwagę, iż do treści § 10 ust. 2 wkraść się błąd redakcyjny (powtórzenie słów „zobowiązania podatkowego”).

4.3.4. Doprecyzowanie warunków stosowania zabezpieczenia ryczałtowego podmiotu odbierającego - § 11 ust. 2 pkt 3 projektu

W § 11 ust. 2 projektu wymienia się warunki odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego lub odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu wysyłającego lub podmiotu odbierającego.

Jednak wśród warunków takiego odnotowania, w pkt 3 zapisano referencję wyłącznie do formy obciążania zabezpieczenia generalnego. W naszej ocenie pkt ten powinien zostać uzupełniony, o weryfikację możliwości objęcia tych samych zobowiązań zabezpieczeniem ryczałtowym. Wnosimy o doprecyzowanie brzmienia tej regulacji.

4.4. Uwagi do projektu z dnia 20 października 2015 r. w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego

Zwracamy uwagę na błąd w numeracji jednostek redakcyjnych – zamiast § 7 winien być § 6.

4.5. Uwagi do projektu rozporządzenia z dnia 20 października 2015 r. w sprawie wzoru zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym;

We wzorze zgłoszenia wskazane byłoby ujęcie pola pozwalającego nadać w/w dokumentowi numer indywidualny. W przypadku bowiem mnogości jednolitych dostaw zachodzi trudność w odróżnieniu lub segregowaniu w/w dokumentów.

Zasadne byłoby również, aby w legendzie do w/w formularza wskazać, które pola wypełnia organ a które zgłaszający co sugeruje podział dokumentu na pola oznaczone literami (A,B) i pola oznaczone cyframi (1-7).

Postulujemy również rozważenie kwestii odliczenia podatku akcyzowego wynikającego z naniesionych znaków akcyzy. Znaki te bowiem są nanoszone jeszcze przed zgłoszeniem nabycia (u dostawcy zagranicznego). Ich zaś pominięcie w w/w zabezpieczeniu i kwocie akcyzy wykazywanym na formularzu utrudnia ich późniejsze saldowanie i rozliczenie.

*Konfederacja Lewiatan, Warszawa, 9 listopada 2015 r.
KL/618/249/PP/2015*

